

at det er, fordi Telegrafvæsenet i Forvejen har et temmeligt stort Understud, som Postvæsenet maa afholde, et Understud, som man ikke har ønsket skulde blive de 30,000 Kr. større; saa fører man den samme Bygning-udgift dels paa § 6, dels paa § 27. — Men vi have nu forleden Dag fra den højtærede Minister hørt udtalt, at det, vi maa forlange af de danske Statsbaner, er, at de skulle give saa meget i Indtægt, at de kunne betale deres Drift og Udvidelser paa de til enhver Tid bestaaende Banekontøer, og vi hørte fra det ærede Medlem for Listet Amtis 3dje Valgkreds (H. Andersen) endnu en Gang godtgjort, at naar vi tage de sidste 15 Aar, er der et Overskud — det er altsaa det, den højtærede Minister vil kalde en Reserve- eller Fornødhedsfond — paa 2½ Mill. Kr., medens der er forlangt 2½ Mill. Kr. paa det Budget, som her er forelagt for det følgende Aar. Efter, at vi altsaa nu ere komne til Erkendelse af, at med dette Budget i Forbindelse med de sidste 15 Aars Statsregnskaber er der ikke kommet noget som helst Overskud af de danske Statsbaner, medens de ganske vist have afholdt deres Udgifter til de bestaaende Linier, altsaa Materiel, og hvad der ellers kan være i Bedligning holdelse af Bygninger, Stationer o. s. v. efter at vi ere komne til dette Punkt, og efter at den højtærede Minister har sagt, at det efter hans Mening egentlig er det Punkt, vi skulle staa paa, har jeg egentlig i den Sag ikke mere at tilføje end en Anmodning om, at vi saa maa være fri for at se de 3,000,000 opførte som virkeligt Overskud paa vore Statsbaner, for det er dog bedst at skænke Folk den rene Vin. Lad os saa alle være enige om, at vi ikke heller ville gaa i den Tro, at der er noget Overskud af de danske Statsbaner, naar der faktisk i de sidste 16 Aar ikke har været det, og naar den højtærede Minister udtaler, at efter hans Mening heller ikke skal blive det. Naar den højtærede Minister har udtalt over for mig, at jeg har forlangt 2 pCt. af Anlægskapitalen af de danske Statsbaner, saa er det ikke riagtigt. Jeg har ikke forlangt det, men jeg har udtalt, at man tidligere har forlangt det, og ganske særlig har den højtærede Ministers Forgænger oftere udtalt, at det var det Maal, man stræbte hen til, og i For har han udtalt sin Tilfredshed med, at man nu var naaet op til ca. 1½ pCt., altsaa hentmod de 4 Millioner Kr., man gerne vilde have. Men naar man nu altsaa bliver enig om, at der hverken skal være 4 Millioner eller noget som helst andet Tal men slet ingen Ting, kan jeg ogsaa sige mig til No. dermed, hvis det Princip god-

kendes. I Virkeligheden tror jeg dog hverken det har været den høje Regerings eller dette Tings Tanke, at der ikke skulde blive noget Overskud af dette store Statsaktiv, som saa i hvert Fald ikke har det tilfælles med noget andet Aktiv, at det bringer noget ind. — Jeg vil derefter i Anledning af de Udtalelser, der ere faldne fra forskellige Sider i Anledning af min Tale forleden Dag gerne gøre nogle Bemærkninger. Forst vil jeg da sige til det ærede Medlem for Sorø Amtis 1ste Valgkreds (Zahle), at han har udtalt, at jeg i mit Foredrag skulde have sagt, at vi fra Højre ikke bryde os om vor nuværende Regering, og at vi meget ønskede at saa et Venstreministerium. Jeg tror ikke, at nogen som vil læse mit Foredrag igennem, vil finde den fjerneste Anledning i saa Henseende, saa jeg kan ikke forstå, hvorfor det ærede Medlem — der i sit Foredrag om Finansloven ikke synes at være kommen længere end til Finanslovsforslagets Omflag — i min Tale har funnet finde noget saadant. Vi ere jo begge to Studenter, som have lært Logik, saa vi vide begge, hvad en Subreption er, og jeg synes ikke, vi skulle gøre os skyldige i noget saadant, det lønner sig ikke, det kan altid slaas fast, hvad en Mand har sagt her, og saa kan det ikke hjælpe, at man bag efter fortæller, at han har sagt noget ganske andet. I øvrigt skulde jeg ikke have draget det frem, naar det ikke var, fordi det ved denne Udtalelse i Forening med Udtalelser fra anden Side havde været mig paafaldende, hvor lidt man i Grunden er klar over Højres Stilling over for det nuværende Ministerium. Det er jo nemlig givet, at et Ministerium maa staa frit og maa ønske at staa frit, naar det skal kunne opfylde den Mæglermission, den Mæglerrolle, som det ved sin Tiltrædelse har paataget sig, og det maa jo dog i allerhøjeste Grad influere paa de Udtalelser, der falde fra Højres Side i Forhold til den bestaaende Regering. Vi ønske at støtte den bestaaende Regering, det er indlysende, men Situationen er jo dog saaledes, at den ikke kan betragtes som vor særlige Regering, og Over for den Udtalelse fra det samme ærede Medlem om, at Haanden var udstrakt ogsaa til Højrepartiet, vil jeg sige, at det er ganske overflødigt, at man rækker Haanden ud imod os. Vi vide jo saa godt, at det ærede Højreparti er villigt til at tage den Hjælp under Arbejdet her, som Højre kan yde, og de ærede Medlemmer af Reformpartiet vide jo allerede fra tidligere Aar, at vi ere fuldt ud villige til at yde den efter vore Evner, saa snart Talen er om paa det bestaaende Samfundsgrundlag at